

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně: **K. R.** , proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2012 číslo X, **o nároku na invalidní důchod,**

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

III. Česká republika **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni byly zamítnuty námitky z důvodu jejích opožděného podání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o invalidní důchod.

[2] Dne 9.7.2012 bylo Nejvyššímu správnímu soudu v Brně (na poštu podáno 4.7.2012) doručeno podání sepsané žalobkyní dne 4.7.2012, které bylo zdejším soudem vyhodnoceno jako žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 31.5.2012. V žalobě uvedla, že žádá o opětovné přezkoumání jejího případu č.j. X a uznání invalidity a prozkoumání celkového průběhu zdravotního stavu od začátku odchodu na invalidní důchod. V ČR pracovala 14 let a ztratila zdraví.

I když z její strany došlo k nedodržení stanovené odvolací lhůty v roce 2012 o několik dnů, to nic nemění na skutečnosti, že věci zdravotní-důchodové měly místo v době dávno minulé a nemají žádnou souvislost s urovnáním soudních a správních řízení. Žádá uznání invalidity od konce od konce roku 2007 a od 1.1.2008 za důchodkyni, jak k tomu došlo v Polsku.

[3] Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16.10.2012 k žalobě uvedla, že svým rozhodnutím ze dne 3.4.2012, čj. X realizovala právní názor Krajského soudu v Ostravě vyslovený v rozsudku ze dne 26.6.2011, čj. 20Ad 23/2010-227 a žádost o invalidní důchod zamítla. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 11.4.2012. Námitky proti tomuto rozhodnutí žalobkyně sepsala dne 12.5.2012 a žalované je zaslala nejprve elektronickou formou – faxem dne 14.5.2012 a téhož dne je současně předala i k poštovní přepravě. Námitky proti rozhodnutí lze uplatnit ve lhůtě 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí dle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Podle dokladu o doručení převzala žalobkyně rozhodnutí dne 11.4.2012, dnem následujícím, což je 12.4.2012, počala běžet lhůta 30 dnů k možnosti podání námitek a tato lhůta vypršela dnem 11.5.2012. Vzhledem k tomu, že námitky byly v elektronické podobě doručeny až dne 14.5.2012, stalo se tak po marném uplynutí 30ti denní lhůty a tyto námitky proto žalovaná vyhodnotila jako opožděné a napadené rozhodnutí zamítla. Žalovaná trvá i nadále na svém rozhodnutí ze dne 31.5.2012 a navrhuje zamítnutí žaloby.

[4] Krajský soud se nejdříve zabýval otázkou včasnosti podání žaloby. Žalobkyně žalobu podala u Nejvyššího správního soudu v Brně dne 9.7.2012. Tento soud žalobu zaslal žalované České správě sociálního zabezpečení po té, co telefonicky zjistil, že u žalované probíhá navazující správní řízení o žádosti po zrušujícím rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.7.2011, sp. zn. 20Ad 23/2010. Česká správa sociálního zabezpečení postoupila žalobu zdejšímu soudu 6.9.2012 (na poštu podáno dne 5.9.2012).

[5] Lhůta k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu je dle ust. § 72 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), dva měsíce poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.

[6] Místo, kam lze žalobu proti rozhodnutí správního orgánu podat, je vyjádřeno věcnou a místní příslušností soudu, v ustanovení § 7 s.ř.s. Dle tohoto ustanovení, pokud soudní řád správní nebo zvláštní zákon nestanoví jinak, je dána věcná příslušnost krajskému soudu a místní příslušnost ve věcech důchodového pojištění krajskému soudu v jehož obvodu má navrhovatel bydliště, popř. v jehož obvodu se zdržuje. Zvláštní zákon, a to konkrétně ustanovení § 89 odst. 2 písm. b) zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění, stanoví místní příslušnost ve věcech důchodového pojištění v případech, že nelze určit příslušnost krajského soudu k řízení o žalobě proto, že navrhovatel nemá na území České republiky bydliště a ani se na tomto území nezdržuje. Podle tohoto ustanovení je k řízení příslušný Krajský soud v Ostravě, má-li navrhovatel bydliště na území Polské republiky.

[7] Podle ust. § 7 odst. 4 věty první s.ř.s. byl-li návrh ve věci správního soudnictví podán u soudu, který není věcně příslušný k jeho vyřízení, postoupí jej tento soud k vyřízení soudu věcně a místně příslušnému.

[8] Vzhledem k uvedenému v odstavcích 4 až 7 tohoto rozhodnutí žalobkyně měla podat žalobu ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí ze dne 3.4.2012 u Krajského soudu v Ostravě. Žalobkyně označené rozhodnutí však podala dne 9.7.2012 u Nejvyššího správního soudu v Brně, tedy u soudu věcně a místně nepřislušného (Nejvyšší správní soud pak v rozporu s ust. § 7 odst. 4 s.ř.s. návrh postoupil přímo žalované a tato žaloba věcně a místně příslušnému zdejšímu soudu zaslala dne 5.9.2012). Vzhledem však ke skutečnosti, že žalobkyně v zákonné lhůtě pro podání žaloby, tedy ve lhůtě dvou měsíců od doručení rozhodnutí ze dne 3.4.2012 podala žalobu u správního soudu, a to Nejvyššího správního soudu, byť věcně a místně nepřislušného, byla v dané věci zachována lhůta pro podání žaloby. V této souvislosti soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8As 2/2008-112 ze dne 15.8.2008. Pro úplnost k této otázce ještě soud konstatuje, že žalobkyně další podání obsahem zcela totožné, avšak datované o dva dny dříve, dnem 2.7.2012, zaslala i České správě sociálního zabezpečení. Pro zachování dvouměsíční lhůty je s odkazem na ust. § 72 s.ř.s. rozhodující, kdy žaloba byla podána u správního soudu, nikoliv u správního orgánu.

[9] Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí ze dne 3.4.2012 o zamítnutí žádosti o přiznání invalidního důchodu podle ustanovení § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb. a ustanovení § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. Rozhodnutí odůvodnila nedodržením zákonné lhůty pro podání námitek. Uvedla, že rozhodnutím ze dne 3.4.2012 zamítla žádost účastníka řízení o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek pro vznik nároku podle ust. § 38 a § 39 odst. 1, podle ust. § 43 a § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění platném do 31.12.2009 ve znění pozdějších předpisů, a s přihlédnutím k článku 40 nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 a článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004. Účastník řízení podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí ze dne 7.2.2012 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního jeho pracovní schopnost klesla pouze o 25%. Toto rozhodnutí bylo doručeno účastníku řízení dne 11.4.2012. Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení dne 14.5.2012 námitky, doručené na ČSSZ dne 16.5.2012, v nichž žádá o nové posouzení svého zdravotního stavu a přiznání důchodu. ČSSZ ověřila, že na napadeném rozhodnutí ze dne 3.4.2012 bylo správně uvedeno poučení. V tomto poučení bylo v souladu s ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, výslovně uvedeno, že proti citovanému rozhodnutí lze podat u ČSSZ nebo u kterékoliv okresní správy sociálního zabezpečení písemné námitky, a to do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. Napadené rozhodnutí bylo účastníku řízení doručeno dne 11.4.2012, námitky byly nositeli poštovní licence předány k doručení ČSSZ až dne 14.5.2012. Taktéž faxová verze námitek byla odeslána na ČSSZ až dne 14.5.2012. Vzhledem ke dni doručení napadeného rozhodnutí bylo posledním dnem 30 denní lhůty pro podání námitek v souladu s ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, datum 11.5.2012.

[10] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná rozhodnutím ze dne 3.4.2012 zamítla žádost žalobkyně o invalidní důchod s odkazem na posudek lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ústí nad Orlicí ze dne 7.2.2012, dle kterého v období od 1.7.2006 do 31.12.2009 nebyl účastník

řízení plně ani částečně invalidní dle ust. § 39 odst. 1 a § 44 odst. 1), 2) zákona č. 155/1995 Sb., neboť pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedosahoval ani 33%, rovněž se nejednalo o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 3 a 4 vyhl. č. 284/1995 Sb. V období od 1.1.2010 nebyl účastník řízení invalidní dle § 39 odst. 1 zák. č. 155/1995 Sb., neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnosti pouze o 25%. V odůvodnění dále žalovaná uvedla, že tímto rozhodnutím realizuje rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 26.6.2011, čj. 20Ad 23/2010-227. V závěru rozhodnutí byla žalobkyně řádně poučena o možnosti podat u ní nebo u kterékoliv okresní správy sociálního zabezpečení písemné námitky, a to do 30 dnů ode dne následujícího po dni oznámení rozhodnutí. Rozhodnutí bylo žalobkyni doručováno do vlastních rukou a žalobkyně jej převzala dne 11.4.2012. Dne 12.5.2012 žalobkyně sepsala podání, které označila jako odvolání proti přípisu ze dne 3.4.2012 číslo X, které dne 14.5.2012 zaslala žalované faxem a též den i podala na poštu v Miedzylese, adresované České správě sociálního zabezpečení.

[11] Podle ust. § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění proti rozhodnutím orgánů sociálního zabezpečení uvedených v § 3 odst. 3 písm. b) a d) až f) ve věcech důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení.

[12] Žalobkyni bylo rozhodnutí ze dne 3.4.2012 doručeno dne 11.4.2012 (středa). Lhůta k podání námitek započala běžet dnem 12.4.2012 a poslední den lhůty připadl na 11.5.2012 (pátek). To znamená, že dne 11.5.2012 byl poslední den, kdy pro zachování lhůty muselo být učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo v tento den měla být podána alespoň poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Podání však mohlo být podáno i v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem. Bylo lze jej však učinit i pomocí jiných technických prostředků zejména prostřednictvím dálkopisu, telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu, avšak v tomto případě pro zachování lhůty, muselo být podání do 5 dnů potvrzeno, popřípadě doplněno písemně nebo ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem (§ 37 a § 40 zákona č. 500/2004 Sb.).

[13] Vzhledem k prokázané skutečnosti, že žalobkyni bylo rozhodnutí ze dne 3.4.2012 doručeno ve středu 11.4.2012 a poslední den třicetidenní lhůty k podání námitek připadl na pátek 11.5.2012, přičemž žalobkyně námitky podala faxem i písemně na poštu i přes řádné poučení až v pondělí dne 14.5.2012, tedy po marném uplynutí lhůty, soud žalobu neshledal důvodnou, a proto jí zamítl. Ostatně žalobkyně sama v žalobě potvrzuje, že z její strany došlo k nedodržení stanovené odvolací lhůty o několik dnů. Soud přitakal názoru žalované, že žalobkyní uplatněný řádný opravný prostředek – námitky, nemohly být správním orgánem pro opožděnost projednány.

[14] Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze

zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního a 118d odst. 1 zák. č. 582/91 Sb. v platném znění).

[15] Protože pro řízení byl přibrán tlumočník, který v průběhu řízení provedl k žádosti soudu překlady písemností, vznikl státu náklady řízení. Výrok o nákladech státu je odůvodněn § 35 odst. 7 s.ř.s., podle kterého náklady s přibráním tlumočnicka platí stát.

[16] Jen pro úplnost soud k žádosti žalobkyně, aby rozsudek jí byl zaslán v polském jazyce, sděluje, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě nemůže být zaslán v polštině, neboť pouze rozhodnutí soudu v českém jazyce je zněním autentickým (soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu v Brně ze dne 29.7.2004 č.j. 5Azs 52/2004).

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 26.2.2013

**JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně**